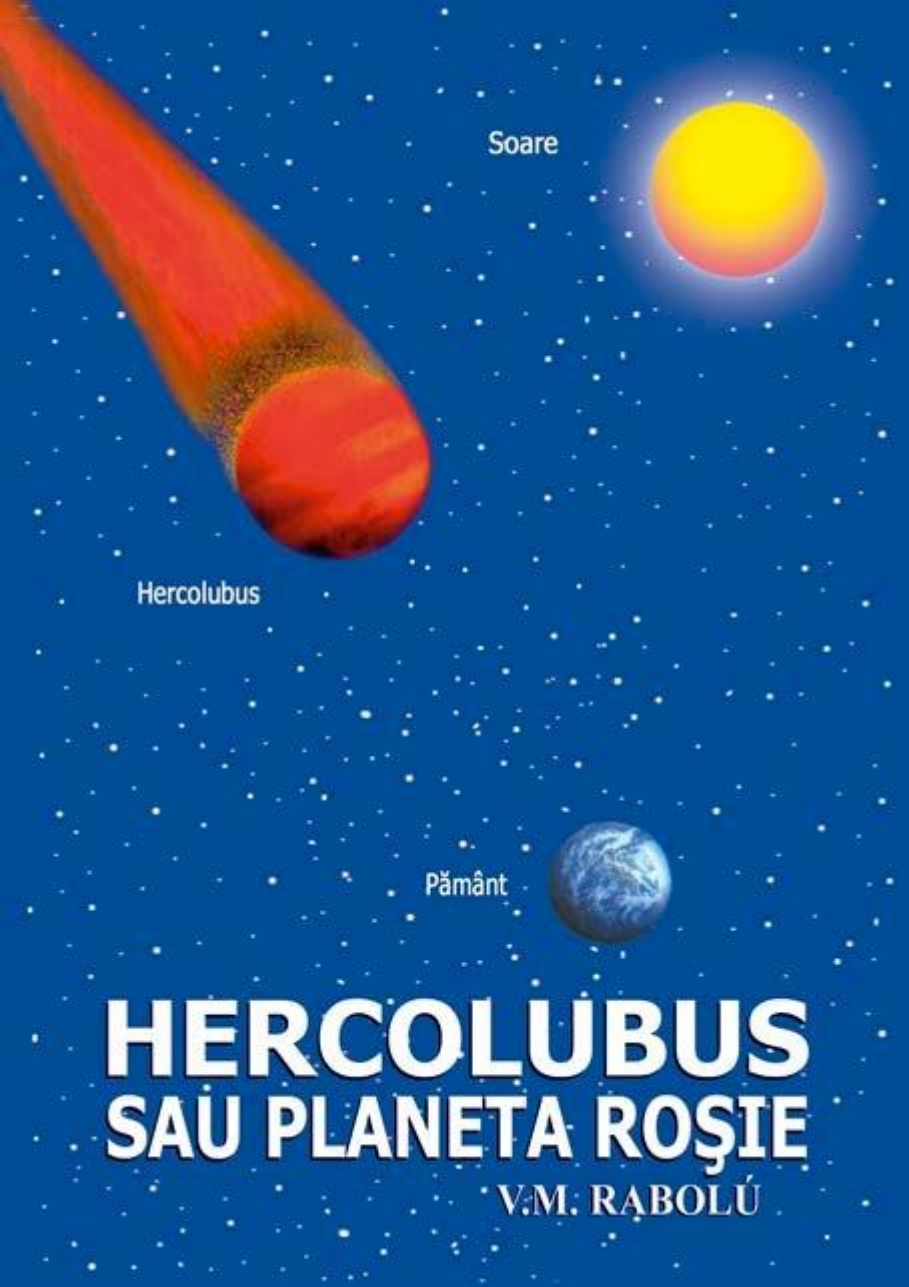

HERCOLUBUS
SAU PLANETA ROŞIE

V.M. RABOLÚ

V.M. Rabolú

HERCOLUBUS
SAU PLANETA ROŞIE

HERCOLUBUS SAU PLANETA ROŞIE
După originalul columbian:
Hercólubus o Planeta Rojo

Author: Joaquín Enrique Amórtegui Valbuena (V.M. Rabolú)

EDIŢIE GRATUITĂ

CUPRINS

Pagina

Introducere.....5

Hercolubus sau Planeta Roşie 6

Experienţele atomice şi Oceanul 11

Extratereştri.....15
Viaţa pe Venus 16
Viaţa pe Marte 25
Navele Interplanetare 28

Moartea 30

Separarea Astrală.....35

Notă Finală.....38

Dragă cititor..... 41

INTRODUCERE

Am scris această carte cu mare sacrificiu, întins într-un pat fără să mă pot ridica şi fără să mă pot aşeza; dar văzând că e nevoie ca Umanitatea să fie avizată despre cataclismul ce vine, am făcut un mare efort.

Acest mesaj îl dedic Umanităţii, ca ultim recurs, pentru că nu mai este nimic de făcut.

(V.M. Rabolú)

HERCOLUBUS
SAU PLANETA ROŞIE

Lumea este încântată de pronosticurile celor care sunt numiţi falşi oameni de ştiinţă, care nu fac altceva decât să spună minciuni, desfigurând adevărul.

O să vorbim despre Hercolubus sau Planeta Roşie, pentru că vine spre Pământ.

După unele versiuni oamenii de ştiinţă au cântărit-o, spunând câte tone şi ce diametru are, ca şi cum ar fi o jucărie pentru copii; dar nu este aşa.

Hercolubus sau Planeta Roşie este de cinci sau de şase ori mai mare ca Jupiter, este enormă, şi nu există nimic care să o oprească sau să o devieze.

Pământenii cred că este o jucărie dar acesta este începutul sfârşitului acestei rase pe planeta Pământ; deja a sosit.

Acest lucru se ştie pe celelalte planete din sistemul nostru solar şi de aceea se străduiesc să ne dea un ajutor pentru ca să evităm cataclismul, dar nimeni nu o să poată să-l oprească, pentru că aceasta este pedeapsa pe care o meritǎm pentru a se termina odată cu atâta rău.

Dau de ştire că Hercolubus este o creaţie, ca şi lumea noastră; are propria sa umanitate care locuieşte în ea, şi care este la fel de perversă ca şi cea de aici. Fiecare planetă, fiecare lume are umanitatea sa.

Să nu creadă oamenii de ştiinţă că o să atace această planetă şi o să o dezintegreze, pentru că acolo şi ei au propriile arme, cu care pot să răspundă şi să ne facă să dispărem cât ai clipi. Dacă îi atacă, ei se vor apăra şi sfârşitul o să fie mult mai rapid.

Rezultă că în acest du-te-vino al vieţii, totul se întoarce, de la început spre sfârşit şi apoi iarăşi, de la sfârşit spre un nou început. În Continentul Atlantida, s-a întâmplat acelaşi lucru, cu o mai mică intensitate, dar planeta noastră nu o să suporte să treacă foarte aproape de ea aceste evenimente, şi o să se facă bucăţi. Lucrul acesta nu îl cunosc oamenii de ştiinţă, pentru că ei se cred foarte puternici cu armele lor capabile să distrugă asemenea colos, dar se înşeală.

Ceea ce o să se întâmple în scurt timp, va fi dezintegrarea vestitului "Turnul lui Babel", turn pe care ei l-au construit. L-au terminat şi acum urmează consecinţele negative pentru toată Umanitatea.

Acest lucru pot să-l nege oamenii de ştiinţă cu teoriile lor, cum au mai făcut-o şi cum încă o mai fac, pot să desfigureze adevărul nu pentru altceva decât pentru mândrie, vanitate şi dorinţa de putere.

Au să râdă ca nişte măgari care mugesc, pentru că nu sunt capabili să măsoare consecinţele a ceea ce au făcut: Au umplut lumea cu bombe atomice pentru a o stăpâni şi nu ţin cont că există un Dumnezeu şi Judecata sa, care o să distrugă totul. Bestiilor nu poţi să le vorbeşti de Dumnezeu pentru că se supără, şi prin faptele lor îl neagă, se cred ei înşişi Dumnezeu şi nu este aşa.

Aceste false puteri cum se numesc acum, o să rămână în ruinele atât economice cât şi morale, ale acestei umanități, pentru că banii cât de curând au să dispară, şi atunci foamea şi sărăcia au să termine umanitatea. Oamenii nu o să poată suporta această nenorocire şi o să rămână încremeniți de frică şi de teroare. Atunci o să-şi dea seama că într-adevăr există Justiţie Divină ca să pedepsească perversitatea.

Ceea ce se întâmplă acum, şi anume faptul că toată lumea caută să câştige bani sub orice formă, s-a întâmplat şi în Atlantida, când Dumnezeul acelei epoci de sfârşit era banul; şi religiile ne arată un idol de aur.

Aşadar, în această epocă Dumnezeu este banul, şi oamenii se lasă înşelaţi. Bogaţii, care urlă acum cu atâta putere, o să fie cei mai nefericiţi pentru că nu o să facă nimic, cu toată cantitatea lor de bani, dacă nu o să existe nimeni care să cumpere şi cărora să le vândă.

O să îngenuncheze şi o să plângă în timp ce o să ceară o farfurie de mâncare, şi o să urle precum câinii înfometaţi.

Când Hercolubus o să se apropie şi mai mult de Pământ, şi o să ajungă lângă Soare, o să înceapă să se extindă pe toată planeta epidemii mortale, iar medicii sau ştiinţa nu o să ştie ce fel de boli sunt şi cum se pot vindeca.

O să rămână neputincioşi în faţa epidemiilor. Şi o să înceapă să dispară viaţa de pe planeta noastră şi atunci oamenii o să trebuiască să mănânce cadavrele semenilor lor, datorită înfometării acumulate şi a căldurii insuportabile.

O să vină timpul tragediei şi al obscurităţii: cutremure de pământ şi în oceane; oamenii o să se dezechilibreze mental datorită faptului că nu pot nici să doarmă, nici să mănânce; şi văzând pericolul o să se arunce cu toţii în gol, ca nişte nebuni.

Această rasă o să dispară. Nu o să rămână viaţă pe planetă şi pământul va fi înghiţit de ocean, pentru că Umanitatea a ajuns la perversitatea cea mai mare, şi acum vrea să împrăştie răul şi pe alte planete, dar acest lucru nu o să i se permită.

Oamenii de ştiinţă şi lumea întreagă sunt plini de panică, şi asta fară să fi început încă distrugerea, dar frica de Dumnezeu nu o are nici un pământean.

Cred că ei sunt stăpânii vieţii, că sunt puternici şi o să vadă acum că există Judecata Divină, care o să ne judece după faptele noastre.

Ceea ce spun în această carte este o profeţie, care se va realiza în foarte scurt timp, pentru că eu ştiu că sfârşitul lumii este adevărat, îl cunosc.

Nu vreau să înfricoşez lumea, doar să o previn, pentru că sufăr pentru această Umanitate, pentru că faptele nu se lasă aşteptate şi nu este timp de pierdut cu iluzii.

EXPERIENȚELE ATOMICE ŞI OCEANUL

Ne aflăm pe un drum fără ieşire.

Am vorbit de Hercolubus în general, fără să aprofundăm prea mult ca să nu înfricoşăm şi să nu alarmăm lumea. În continuare o să vedem un alt pericol mortal şi distructiv, pericol pe care nimeni nu poate să-l oprească. Sunt experiențele atomice din oceane.

Există în largul mării crăpături foarte profunde, care fac deja contact cu focul din interiorul planetei Pământ, datorită experiențelor atomice pe care le fac oamenii de ştiinţă şi marile puteri, care se cred puternici, fără să măsoare consecințele barbarităţilor pe care le-au făcut şi pe care încă le mai fac, împotriva planetei şi împotriva Umanităţii.

Focul din interiorul planetei Pământ a început deja să intre în contact cu apa şi încep să se vadă cicloanele pe care americanii le numesc: "Fenomenul Copilului (El Nino)"; nu este "Fenomenul Copilului", este contactul focului din interiorul planetei Pământ cu apa din oceane.

În consecinţă o să apară cutremure, lucruri oribile atât pe apă cât şi pe uscat şi nu o să mai rămână nici un oraş aflat la marginea oceanelor care să nu fie luat de apă; şi o să înceapă scufundarea planetei noastre în ocean, pentru că Axa Pământului s-a deplasat ca urmare a experienţelor nucleare care se fac.

Deja Axa Pământului este deplasată de la locul său, şi datorită cutremurelor pământul o să se scufunde. Să nu cumva să credeţi, stimaţi cititori că planeta o să se scufunde dintr-o dată. Acesta este un proces lung, lent, zbuciumat şi dureros, proces pe care Umanitatea trebuie să-l treacă. O să se scufunde în ocean puţin câte puţin, până nu o să mai rămână nimic.

Oamenii de ştiinţă nu calculează atrocităţile pe care le-au făcut împotriva Creaţiei, şi o să fie victime ale propriilor invenţii.

Deja există monştri, bestii sălbatice pe fundul mării, care se hrănesc cu energie atomică, şi încălzirea apelor o să-i scoată la suprafaţă ca să caute refugiu; o să ajungă în oraşele de lângă oceane şi o să le distrugă cu totul; case, clădiri, ambarcaţiuni şi oameni, pentru că aceste bestii sălbatice, care s-au născut cu ajutorul energiei nucleare, sunt atomice.

Atunci, gloanţele nu o să ajute la nimic decât ca să le facă să se înfurie şi mai mult. Ceea ce spun o să se întâmple în scurt timp.

Şi aceasta nu este totul. Din încălzirea apelor oceanelor din cauza focului din interiorul planetei Pământ o să iasă un abur impresionant, pe deasupra căruia nici măcar avioanele nu o să poată să zboare, nici vapoarele nu o să poată să navigheze, şi aceşti vapori o să acopere soarele, o să vină întunericul, şi o să dispară viaţa de pe această planetă. Eu vă sfătuiesc, amabili cititori, să nu plecaţi de unde sunteţi, pentru că nu aveţi unde să mergeţi.

Oamenii de ştiinţă ignoră toate aceste consecinţe pe care ei le-au provocat cu propriile lor explozii atomice, cu experienţele lor făcute în ocean. Aceasta arată că oameni de ştiinţă sunt nişte ignoranţi, bestii sălbatice, cărora nu le pasă că au inventat dispozitive pentru a distruge Umanitatea şi pentru a se distruge pe ei înşişi.

Energia atomică a contaminat toată apa mării şi animalele care se află în ea; este logic că odată ce ne hrănim cu peşte sau cu unele animale marine, organismul nostru să fie contaminat. Este indicat ca acestea mai bine să nu se mănânce.

Marea, fiind un corp viu, inspiră şi expiră; când expiră contaminează oxigenul pe care-l respirăm şi o dată cu el toată vegetaţia.

O să vină timpul când o să avem organismele alterate şi atunci o să se nască copii monstruoşi, copii ce o să alarmeze întreaga lume de această contaminare generală.

Nu mai putem vedea planeta noastră din alte dimensiuni superioare, pentru că nu mai există; ceea ce vedem este o mocirlă de culoare galbenă, aşa cum am pune la fiert într-un vas puţin pământ cu apă.

Nu se vede viaţă a niciunei specii, nu se văd nici plante, nici oameni, nici animale. Totul este mort. Singurul lucru care lipseşte este să se cristalizeze în a Treia Dimensiune sau lumea fizică pentru ca aceasta să înceapă să dispară de pe hartă, pentru că totul vine de sus în jos.

De lucrurile pe care le spun aici, oamenii de ştiinţă, intelectualii, o să râdă în gura mare ca şi un măgar, dar când o să vină momentul, o să fie cei mai laşi; o să plângă fără să ştie ce să facă şi unde să se ducă.

Atunci, ce aşteptăm de la Umanitate? Aşteptăm sfârşitul ei. Oamenii care se numesc, în mod fals, de ştiinţă, sunt ştiinţifici, dar distructivi, nu constructivi, pentru că folosesc ştiinţa pentru a distruge tot ceea ce are viaţă.

Îi întreb pe oamenii de ştiinţă, care râd în gura mare: Ce formulă o să găsească pentru a evita aceste probleme care ameninţă cu distrugerea Umanităţii şi cu distrugerea planetei? Nu există nici o formulă, decât să aşteptăm cataclismul. Şi dacă au această formulă ideală, pot să ne-o arate şi nouă?

EXTRATEREŞTRII

Am văzut filme şi reviste de la domnii americani, care voiau să acopere lumina Soarelui cu un deget şi s-au înşelat, pentru că mie nu-mi acoperă vederea şi nici atât nu o să mă facă să cred în teoriile lor prosteşti şi în imaginaţiile lor, cum fac cu Umanitatea.

Aşa cum fac cu Hercolubus, care se apropie de Pământ în mare viteză, şi la care nu-i dau nici un fel de importanţă, până acolo încât îndrăznesc să spună care este greutatea şi mărimea pe care o are această lume, aşa au făcut şi cu extratereştri.

I-au prezentat ca pe nişte gorile, ca pe nişte animale şi aceasta este o mare minciună, fals sută la sută, pentru că locuitorii de pe celelalte planete din sistemul nostru solar şi din galaxia noastră sunt super oameni foarte înţelepţi.

Am tratat de multe ori cu extratereştri, am fost pe Venus şi pe Marte mişcându-mă conştient în Corpul meu Astral şi pot să depun mărturie despre aceşti extraordinari locuitori, şi nu am cuvinte să vorbesc despre înţelepciunea, cultura şi viaţa angelică pe care o duc.

Viaţa pe Venus

Oamenii de pe Venus au corpuri perfecte: fruntea mare şi groasă, ochi albaştri, nasul drept, părul blond şi o inteligenţă surprinzătoare.

Au o înălţime cuprinsă între 1,30 şi 1,40 metri, nu sunt nici mai scunzi nici mai înalţi faţă de aceste dimensiuni; nu au nici burtă şi nici nu se văd figuri urâte, toţi au faţă de îngeri, perfectă, atât la bărbaţi cât şi la femei, pentru că este o planetă cu o umanitate ascendentă, superioară. Acolo nu se văd monştri ca aici.

Folosesc un fel de curea groasă plină de nasturi roşi, albaştri şi galbeni care se aprind şi se sting ca un far.

Când se află în pericol apasă pe un buton principal, care poate fi descris ca şi o cataramă pe care o avem şi noi la curea; numai cu o simplă apăsare se formează un cerc de foc capabil să dezintegreze un glonţ şi tot ce este în jurul său.

Pe lângă aceasta am cunoscut o armă care este de mărimea unui pachet de ţigări, manuală, de buzunar, şi care numai cu o simplă apăsare pe un buton poate să facă să explodeze un deal şi să-l distrugă. Ce ar face un pământean cu o armă ca aceasta?

Când vrei să-i întrebi ceva ei îţi răspund fără să fie nevoie să-şi mişte buzele, şi în orice limbă, pentru că vorbesc toate limbile, la perfecţie.

Când se stă de vorbă cu un locuitor de pe Venus, ceilalţi lucrează, îşi fac treaba fără să se oprească; ei nu sunt ca noi, cărora ne place să privim şi să criticăm o persoană care are un defect fizic.

M-am privit pe Venus, şi am comparat felul meu de-a fi cu a lor, şi mi-e ruşine, m-am simţit ca şi o gorilă; fără îndoială acest lucru nu atrage atenţia la nimeni, toată lumea trece neobservată fără nici un fel de surpriză. Este o cultură care până acum nu s-a mai văzut.

Acum o să descriu cum este pământul, natura, felul lor de viaţă şi cum lucrează ei. Pământul pe Venus nu este compact cum este al nostru, este un pământ uşor, moale. Pietrele ni le imaginăm ca şi cele care sunt pe planeta noastră, dar nu sunt aşa.

Există pietre mari, sau mici, de toate felurile, dar nu sunt grele şi nici nu sunt groase; se poate ridica o piatră care aici cântăreşte multe kiliograme şi acolo câteva grame, aproape nimic, pentru că sunt uşoare, dintr-un material moale.

Copacii nu sunt înalţi, în vegetaţie nu există spini; nu sunt liane pe munţi care să oprească trecerea. Fiecare poate să intre într-o pădure fără să fie nevoie să-şi ia cu el o seceră sau un cuţit, pentru că nu este nimic de tăiat. Nu există pericole.

Pomii fructiferi se însămânţează până şi în terasele caselor şi în livezi, cu pământ foarte fertil, ca să dea roade.

Acolo nimeni nu ia un fruct pentru că vrea sau pentru că are chef ci aşteaptă să vină sezonul ca să fie coapte; le culeg cu un aparat fără să le atingă cu mâna şi le duc pe un fel de tuburi până la nişte depozite de apă foarte curată, care sunt în mişcare şi unde trec printr-o spălare specială.

După ce au fost spălate ies pe un alt tub şi sunt duse la nişte maşini care le pulverizează. De aici trec în alt recipient, unde le mai adaugă vitamine; sunt vitamine naturale nu chimice pentru a se putea împacheta ermetic, şi acesta este unul dintre alimentele lor.

În ceea ce priveşte marea, dacă comparăm marea noastră cu a lor, rezultă că marea lor este toată albastră, ca şi un lac liniştit care nu se mişcă, fără valuri, căreia i se poate vedea adâncimea fără a avea nevoie de nici un aparat artificial.

Peştii sunt foarte blânzi şi nu au frică de nimic. Au părţi din mare unde îi alimentează cu multe vitamine şi când vor să mănânce unul, se uită care este cel mai mare sau ce-l pe care vor să-l pescuiască, şi introduc o plasă, cu mare grijă, fără să-i rănească sau să-i sperie pe ceilalţi; îl iau şi îi scot măruntaiele.

Pe urmă cu ajutorul unui scripete sunt duşi la o cisternă cu apă foarte limpede care se află în mişcare şi trec printr-o unică spălare. Toate acestea fără să fie atinşi cu mâna. De aici trec prin nişte maşini şi sunt pulverizaţi; acestui peşte îi adaugă vitamine naturale şi acesta este un alt aliment de-a lor, la fel ca şi zarzavatul. Acolo nimeni nu mănâncă carne.

Există ceea ce putem să numim restaurant, pentru ca să înţeleagă mai bine cititorul, unde lumea vine şi se aşează la masă; cum acolo toţi locuitorii citesc gândurile, li se aduce mâncarea dorită fără să fie nevoiţi să o ceară. Nu se mulţumeşte cum facem noi.

Acolo mănâncă, se ridică de la masă şi nu trebuie să întrebe cât costă sau cât trebuie să le dea şi nici nu trebuie să mulţumească, pentru că toţi mulţumesc cu o simplă mişcare din cap.

Magazinele de haine sunt la fel. Când vor să se schimbe merg la un magazin şi acolo le dau haine şi încălţăminte.

În acelaşi loc pot să apese pe un buton din perete şi se formează o cameră întunecoasă unde se schimbă şi se spală dacă doresc; apăsând pe alt buton iese apă.

Pe urmă îşi lasă hainele de care s-au dezbrăcat şi acestea trec printr-o spălare specială. Nu există diferenţă nici între haine şi nici între pantofi; sunt la fel pentru toţi.

Acolo nimeni nu are casă; când unei perechi îi este somn, sau vrea să se odihnească, apasă pe butonul unei case sau a unui edificiu şi se formează o cameră întunecoasă.

Apasă pe un alt buton şi iese patul, şi nu este nevoie să se spună: ”acesta este al meu”, pentru că este al cui are nevoie de el, fără să ceară voie la nimeni.

Străzile pe Venus nu sunt ca şi ale noastre. Pe străzi se circulă ca pe o scară electrică. Nu există accidente pentru că totul este într-o perfectă ordine şi maşinile sunt de fapt nişte platforme foarte frumoase, împodobite, pentru că acestea sunt cele care ies; ajung la destinaţie şi se coboară platforma cu persoane cu tot, nu persoanele sunt cele care coboară, ci platforma.

Şi urcă pe altă platformă cu alte persoane, care îşi continuă călătoria. Aceste străzi se mişcă cu energie solară, toate maşinăriile se mişcă cu energie solară; acolo nu folosesc ulei sau benzină, nu folosesc nimic care contaminează. Datorită acestui lucru nu există contaminare.

Pentru a construi case sau edificii ei nu se urcă pe multe schele ca şi aici, toţi lucrează de jos.

Primul lucru pe care-l construiesc este terasa de pe acoperiş, pe urmă cu ajutorul unor cilindri ridică această platformă şi continuă să construiască un alt etaj.

Când l-au terminat îl urcă la fel ca pe celălalt şi continuă aşa în funcţie de numărul de etaje pe care vor să le facă, fără să se afle nici un moment în pericol de accidente.

Locuitorii de pe Venus, bărbaţi şi femei, lucrează două ore pe zi, fiecare în meseria sa. Acolo nu există bani şi nimeni nu are proprietăţi în posesie; toţi au dreptul la tot şi lucrează pentru toţi. Nu există Domnul Cutare pentru că există egalitate. Legea este să se lucreze două ore pe zi, pentru ca să nu existe foamete şi sărăcie.

Cu puterile şi capacitățile pe care le au, pun Natura să lucreze: fac să vină ploaia când vor, să iasă soarele când vor, nu sunt ca noi care suntem sub influenţa Naturii.

Nu au nevoie să ceară permis pentru nimic "să-mi dea voie să merg pe altă planetă". Nu, acolo fiecare locuitor poate să ia o navă de unde sunt parcate şi să meargă unde vrea, fie că este o altă planetă sau o altă galaxie, fără să întrebe pe nimeni, există libertate totală.

Cu condiţia să lase nava de unde a luat-o când se întorc pentru a putea fi utilizată şi de alţii. Nu există frontiere şi nici un demers de făcut pentru deplasări.

Aduc la cunoştinţă că pe Venus nu există familii ca şi pe planeta noastră, acolo există numai perechi. Nu au biserici, nici preoţi care să-i căsătorească; se unesc cu sufletul lor pereche sau cu jumătatea lor, care este complementul fiecăruia. Nu există nici un fel de religie; religia este respectul comun faţă de ceilalţi şi faţă de viaţa însăşi.

Nu există uniune sexuală cu pierdere de energie vitală ca aici, ei folosesc Castitatea ştiinţifică sau Transmutarea energiilor sexuale. Pentru aceasta îşi lungesc viaţa cât vor, pentru că energia sexuală este însăşi sursa vieţii; în schimb pe planeta noastră de foarte timpuriu se vede vârsta oamenilor datorită uniunii sexuale cu pierdere de energie vitală.

Când le dai mâna se simte un curent electric care te scutură ca şi cum ai lua energie, pentru că ei sunt energetici şi nu pierd energie prin uniunea sexuală, ca cei de aici. Această energie le-o dă Castitatea ştiinţifică.

Se unesc sexual pentru a concepe un copil, fără să piardă energie vitală prin actul sexual, ci doar un spermatozoid care se scapă este suficient pentru a da corp fizic la un suflet care vrea să vină la încarnare.

Nu există degeneraţi sexuali cum există aici că până şi preoţii căsătoresc perechi de homosexuali, pentru că ei nu au homosexuali, sunt bărbaţi adevăraţi şi femei adevărate.

Toate aceste desfrâuri sexuale există doar pe planeta noastră, pentru că pe celelalte planete ştiu să se reproducă cu uniunea sexuală fără pierdere de energie vitală.

Când se naşte un copil este dus la spital, unde are parte de toate îngrijirile necesare, unde este hrănit cu mâncare specială până împlineşte vârsta când poate merge la şcoală.

Ajuns la vârsta când poate să înceapă să înveţe, merge la şcoală. Şcoala este în realitate un atelier mare unde o să înveţe tot ceeea ce are nevoie să ştie, în practică.

Pentru a-şi dezvolta vocaţia, directorii şcolii îi învaţă să manevreze maşinile şi îi lasă pe ei să dezvolte ideile pe care le au.

Când un copil are o idee şi vrea să facă un lucru, profesorii şi maiştrii îl ajută să o pună în practică, şi aşa fac rând pe rând cu toată Umanitatea. În acest fel, pe Venus nu există ignoranţi, toţi sunt pregătiţi pentru promovarea spirituală şi materială.

Viaţa pe Marte

Viaţa pe Marte este la fel ca cea de pe Venus, există libertate în toate. Marţienii pot să călătorească în toate colţurile de pe planetă fără să aibă nevoie de paşaport sau alte documente şi fără să ceară voie la nimeni.

Unde ajung, în orice colţişor de pe Marte au un pat, mâncare şi haine ca să se schimbe, ceea ce înseamnă că oriunde s-ar afla găsesc tot ceea ce au nevoie, pentru că nu există frontiere, ci libertate deplină.

Aşa este în toate celelalte planete din Sistemul nostrul Solar. Marţienii au corpul mai mare decât locuitorii de pe Venus, părând mai energici, pentru că ei aparţin forţei.

Pe Marte toată lumea foloseşte uniformă de soldat, scutul, casca, armura, toate aceste haine de soldat dintr-un material care se aseamănă bronzului. Ei au ieşit în evidenţă pentru că sunt războinici sută la sută, dar nu războinici cum îi putem califica aici.

Nu se războiesc între ei şi nici cu celelalte planete. Războiul pe care-l fac ei este împotriva răului, luptă pentru a combate răul şi nu unii contra celorlalţi.

Vă aduc la cunoştinţă că pe aceste planete nimeni nu lucrează cu forţa ca şi la noi, nimeni nu transpiră, nu se oboseşte pentru că acolo se lucrează mecanizat, şi toate aceste mecanisme se mişcă cu energie solară. Ceea ce fac ei, este doar să se schimbe unii pe alţii şi să manevreze aceste maşini. Totul se întâmplă cu ajutorul înţelepciunii pe care o au.

Atât sunt de puternici extratereştri încât se nasc, cresc şi mor când vor. Când corpul lor a obosit, mor, şi pe urmă introduc corpul într-o concavitate care există în pereţi, concavitate care are exact aceleaşi dimensiuni ca şi corpul lor. Închid o portiţă, apasă pe un buton şi în câteva secunde corpul se transformă în cenuşă.

Dacă nu a murit încă, înseamnă că butonul nu a funcţionat şi atunci îl scot ca să moară. Acolo nu există cimitire, această cenuşă o pun la un copac sau o îngroapă. Nimeni nu plânge pentru că a murit cineva; moartea pentru ei nu înseamnă altceva, decât că s-au schimbat de haine.

În aceste lumi nu există decădere nici la plante, nici la animale, nici la oameni, totul ascende. În schimb aici, pe Pământ, decădem în toate, şi o ştim pentru că lucrurile o demonstrează. Acolo nu există reptile sau insecte dăunătoare sănătaţii cum ar fi musca, tăunul sau ţânţarii.

Legea pe Marte şi pe celelalte planete este respectul faţă de viaţă, faţă de ei înşişi şi faţă de ceilalţi.

Ei respectă liberul arbitru al fiecărei persoane. Nu sunt ca aceşti pământeni, care vor să stăpânească lumea cu ajutorul gloanţelor şi cu ameninţări. Se înşeală amarnic americanii cu filmele lor şi cu revistele pe care le scot despre extratereştri.

Pentru aceasta scriu despre Marte, ca să vadă americanii că ei nu ştiu nimic despre viaţa pe alte planete, pentru că neagă că ar exista viaţă pe Marte şi pe celelalte planete.

Eu nu folosesc telescoape nici lucruri artificiale pentru a cunoaşte Universul. Ştiu să manevrez corpurile mele interne conştient şi în voie; Gnoza mi-a dat cheile şi am pus în practică ceea ce m-a învăţat şi rezultatul este următorul: Să Cunoşti, pentru că cel ce Cunoaşte, este cel ce Ştie.

Cel ce nu are Cunoştinţe, este cel ce vorbeşte, despre ce nu Ştie.

Gnoza pusă în practică nu se poate compara cu nimic, trece toate barierele şi toate piedicile care îi apar în cale.

Navele Interplanetare

O să povestesc puţin despre navele interplanetare, nave pe care oamenii de ştiinţă le ignoră sau pun la îndoială existenţa lor, făcând ca umanitatea să se îndoiască de existenţa lor.

Navele interplanetare se mişcă toate cu energie solară. Sunt fabricate dintr-un material care aici nu există, făcut să reziste la gloanţe şi la tot felul de arme, sunt dintr-o singură piesă, nu au suduri, nu sunt lipite şi se conduc cu ajutorul unor butoane.

Au două tuburi orizontale dintr-un material ce nu există pe această planetă, uşor, foarte asemănător cu aluminiul dar mai strălucitor şi mai rezistent.

Aceste tuburi traversează nava din faţă înspre spate. Prin faţă intră energia solară şi, prin spate iasă energia arsă, lăsând fâşii de foc pe unde trec.

Nu sunt toate rotunde, pentru că există un model lung, în formă de trabuc, capabil să transporte sute de persoane.

Deci, nu toate au acelaşi model şi nici aceeaşi mărime. Acestea sunt vehiculele de transport pentru celelalte planete.

Echipajele acestor nave comunică unele cu celelalte prin telepatie, fără să se folosească nici de telefon, nici de televizor, şi de nici unul din aceste lucruri asemănătoare. Au toate simţurile dezvoltate.

Oricare pământean dintre aceştia care zbiară atât de tare, cum ar fi americanii şi celelalte puteri, care cred că sunt singurii cunoscători, ce fac aceşti sărmani ignoranţi, fără să cunoască frumuseţiile care există pe alte planete?

Navele interplanetare ale extratereştrilor sunt pregătite şi gata să vină şi să salveze pe toate acele persoane care lucrează cu formula pe care eu o dau în această carte.

Ei ştiu, nu trebuie să-i chemăm, pentru că ne cunosc pe dinăuntru şi pe dinafară. Navele o să fie salvarea noastră când o să vină momentul.

Sunt foarte puţini, pot fi număraţi pe degetele unei mâini cei care o să reuşească să se salveze, pentru că nimeni nu vrea să lucreze şi au totul în minte, şi din minte ies ideile, acelaşi ego este cel care le scoate, şi aici avem nevoie de fapte: Să începem odată lucrul pe care trebuie să-l facem.

Scriu această carte pentru ca toată lumea să ştie adevărul, nu numai că nu suntem singurii locuitori din galaxie şi din sistemul nostru solar, ci suntem cei mai inferiori, pentru că acele ţări care se cred marile puteri ale lumii, care ştiu totul, cu faptele lor demonstrează contrariul.

Cu atrocităţile pe care le fac, atât împotriva lor cât şi împotriva celorlalţi demonstrează cât suntem de inumani. Să nu-mi spună poveşti pe care ei le inventează şi pe care eu le cunosc.

Pentru aceasta scriu această carte, pentru ca să vadă Umanitatea cum americanii şi oamenii de ştiinţă o ţin prinsă în minciuni şi ameninţări. Ceea ce spun o să susţin toată viaţa şi dacă trebuie să mor pentru ceea ce spun, o să mor.

MOARTEA

Acest capitol se numeşte "Moartea", pentru că cel ce începe să dezintegreze defectele sale, începe să iasă din locul unde se află toată Umanitatea.

Atunci, când o să-l invite să facă o nelegiuire ceilalţi vor spune: "Nu foloseşte la nimic, acesta este un mort", pentru că nu urmează acelaşi drum ca şi ceilalţi Oameni.

Toată suflarea omenească are înăuntrul său o Scânteie Divină care se numeşte Suflet, Budhata sau Esenţă, deci, are diferite nume; dar în realitate este o scânteie divină care ne împinge şi ne dă forţă ca să începem un lucru spiritual, cum este cel pe care vi-l arăt.

Această Esenţă sau Suflet, este prinsă în toate relele noastre, în defecte psihologice pe care le mai numim şi "Ego"; ele sunt cele care nu o lasă să se manifeste în libertate pentru că sunt cele care lucrează înăuntrul persoanei şi o stăpânesc.

Dar lucrând la dezintegrarea defectelor Esența creşte, se face mai puternică, se manifestă cu mai multă claritate, cu mai multă forţă. Se transformă în Suflet.

O să dau un exemplu: un copac este în picioare datorită rădăcinilor principale; ele nu îl alimentează ci doar îl susţin împotriva vânturilor, îi susţin greutatea ca să nu cadă.

Dar rădăcinile lui mai mici sunt cele care se extind pe suprafaţa pământului şi absorb seva pentru a-l alimenta.

Aşa este Egoul nostru şi cel al Umanităţii. Rădăcinile groase ce susţin copacul simbolizează defectele capitale ca de exemplu răzbunarea, ura, desfrâul, mândria şi multe altele.

Rădăcinile mici reprezintă detaliile, acele manifestări mici care aparţin unuia sau altuia dintre aceste defecte, şi care nu credem că sunt defecte dar care sunt hrana lui. Egoul se hrăneşte cu toate aceste mici detalii pe care le avem în număr mare.

Trebuie să începem să ne observăm pentru a vedea miile şi miile de detalii negative ce le avem, detalii care susţin trunchiul. Aşa le vine rândul tuturor acelora ce vor să se salveze de la dezastrul care vine, să se pună şi să taie toată hrana acestui copac, care sunt rădăcinile micuţe.

Detaliile negative cum ar fi gândurile rele, ura, invidia ce o simte unul faţă de ceilalţi, ambiţia, furtul de bani şi de alte lucruri nesemnificative, minciuna, mândria; în sfârşit, toate aceste lucruri care sunt negative, trebuie să înceapă omul să le dezintegreze.

Există o altă scânteie divină înăuntrul nostru care se numeşte Mama Divină, a cărei misiune este să dezintegreze defectele cu lancea pe care o are.

Chiar dacă este un detaliu foarte mic, trebuie să-I ceară MAMEI DIVINE interne: **"Mama mea, scoate-mi acest defect şi dezintegrează-l cu lancea ta"**. Şi ea aşa o să facă pentru că aceasta este misiunea sa, să ne ajute să ne eliberăm. De această dată copacul nu mai creşte pentru că nu se mai alimentează şi o să se usuce.

Ceea ce vă învăţ eu aici este pentru ca să se pună în practică, să se facă: oriunde mergi, orice lucrezi sau orice altceva faci, trebuie să ai grijă de minte, de inimă şi de sex.

Sunt cei trei centri pe unde se manifestă toate defectele, şi când un element se manifestă, prin oricare din aceşti trei centri, atunci vine cererea către Mama Divină, pentru ca ea să-l dezintegreze.

Cu această muncă internă pe care v-o arăt, cea a morţii egoului, se ajunge la Castitatea ştiinţifică şi învăţăm să iubim Umanitatea. Cel care nu lucrează cu dezintegrarea defectelor nu o să ajungă niciodată la Castitate, şi nici nu poate să ajungă să simtă dragoste pentru ceilalţi, pentru că el se iubeşte pe sine însuşi.

Dezintegrarea defectelor şi separarea astrală sunt SINGURELE FORMULE care există pentru salvare.

SEPARAREA ASTRALĂ

Dragă cititor:

Cum o să vorbim de astral, vreau să te întreb dacă ai visat cu persoane care au murit acum mulţi ani; cu locuri şi persoane pe care nu le cunoşti fizic şi pe care lumea le numeşte, foarte normal, visuri: "Azi noapte am visat cutare lucru". Dar nimeni nu se gândeşte de ce visează cu alte locuri dacă corpul său fizic doarme în propiul pat?

Acesta este Planul Astral sau a Cincea Dimensiune de care aparţine Corpul Astral, unde nu există nici greutate şi nici distanţă; un corp la fel cu cel fizic, dar energetic, care se mişcă cu viteză mare ca şi gândul, capabil să investigheze tot ceea ce vrea din Univers.

În a Cincea Dimensiune ne mişcăm, investigăm, cunoaştem ce sunt Îngerii, pe Fecioara Maria şi toate Ierarhiile, care se mişcă, vorbesc şi ne învaţă înţelepciunea care nu este scrisă în cărţi şi care este în afara minţii umane.

Când unul vrea să ştie prin el însuşi ceea ce lumea numeşte Ocultism, acolo se cunoaşte şi ce este ascuns.

Ceea ce interesează este să nu ieşi în corp astral inconştient, adormit, ci să ieşi conştient fiind de corpul fizic şi să te mişti în voie.

Astfel, dragă cititor, dacă pui în practică ieşirea în lumea astrală, o să-ţi dau mantrele, pe care le-am practicat la ieşirea în lumea astrală şi ştiu că dau rezultate pozitive.

O mantră este un cuvânt magic, care ne permite să ieşim din corpul fizic, să ne întoarcem în el, şi să fim conştienţi de acest lucru.

Du-te la culcare, relaxează-ţi corpul tău fizic şi spune aceste cuvinte magice cu voce tare, de trei sau de cinci ori, şi pe urmă continuă să le spui în minte.

Când simţi că îţi trece un curent prin tot corpul, din picioare până în cap, că pierzi forţă şi intri într-o stare încât nu vrei să te mişti, trebuie să te ridici cu cea mai mare grijă, fără să te bruschezi, să te pui în picioare şi să faci un salt în urma căruia să rămâi plutind în aer.

Să nu cumva să-ţi fie frică, să fi surprins sau să te bucuri când te vezi plutind în corpul astral: acest lucru îl fac toţi oamenii şi nu li s-a întâmplat nimic. Ceea ce se întâmplă este că ies fără să-şi dea seama şi nu fac lucrurile cu propria voinţă.

Toţi avem propriul Spirit Divin care se numeşte Tată. Imediat ce te vezi plutind în aer, spune: ”Tatăl meu du-mă … (spui unde dorești să mergi sau ce vrei să cunoşti)…, şi el o să te ducă imediat, atât de repede ca şi un fulger.

Acolo o să primeşti învăţătură direct de la Ierarhi. Aşa o să se înveţe, încetul cu încetul, adevărata întelepciune, care nu este scrisă în cărţi şi nu se învaţă nici la universitate şi nici în oricare altă parte. Să dea Domnul să o facă în toate nopţile.

Mantra **LA RA S**: această mantră se pronunţă lungind sunetul fiecărei silabe:

Llllllaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
Rrrrrrrrrrrrraaaaaaaaaaaaaaaaaaa
Sssssssssssssssssssssssss (ca şi un sâsâit).

Alt mantră pentru a ieşi în corpul astral:
FARAON

Faaaaaaaaaaaaaaa Rrrrrrrrrrrrraaaaaaaaaaa
Ooooooooooonnnnnnnnnnnnnn.

O să vă dau o altă cheie pentru a deştepta conştiinţa în dimensiuni superioare: Tot ceea ce vedem aici, ceea ce ne înconjoară, casele, lumea, maşinile, au o dublură care este astrală, şi când cineva vrea să facă diferenţa unde este, dacă este în corpul fizic sau în cel astral, se uită în jurul său la tot ceea ce îl înconjoară, la persoane, la case, la locuri şi se întreabă: ”De ce văd cutare şi cutare lucru?, şi dacă i se pare ceva ciudat: Este pentru că mă aflu în corpul astral sau în cel fizic?”

Şi sare cu intenţia de a rămâne plutind în aer. Nu are nevoie să sară un metru, sau un centimetru deasupra pământului, ştie dacă este în corpul fizic sau nu.

Dacă nu pluteşte este pentru că se află în corpul fizic şi dacă pluteşte este pentru că se află în corpul astral. Atunci văzându-se plutind, trebuie să ceară imediat Tatălui Intern să-l ducă unde dorește, la locul pe care vrea să-l cunoască.

Fă aceasta zilnic, cât poţi de mult în timpul zilei, când lucrezi, sau indiferent unde eşti şi o să vezi rezultatele.

Susţin ceea ce scriu în această carte pentru că cunosc, sunt sigur de ceea ce spun, pentru că am investigat mult cu corpul meu astral, căci el este cel care-mi permite să-mi dau seama de tot, în cele mai mici detalii.

NOTĂ FINALĂ

Aceste formule le dau Umanităţii, pentru că acela care vrea într-adevăr să se salveze de cataclismul ce vine trebuie să înceapă deja să dezintegreze eul psihologic, adică toate defectele sale, care sunt mii; să fie capabil, pentru ca în momentul salvării să fie dus într-un loc sigur, unde nu o să i se întâmple nimic şi unde o să poată să continue să lucreze pentru el însuşi, până o să ajungă la Eliberare.

Acesta o să fie cel care o să ajungă să scape de la dezastru.

Judecata Divină numeşte această Umanitate "fructele pierdute", adică, nu mai este nimic de făcut. Distrugerea care vine este pentru că Dumnezeu nu mai poate face nimic pentru noi. Dar pe Ierarhie nu o să o ia prin surprindere; totul este planificat.

Amabil cititor: Vorbesc foarte clar, pentru ca să mă înţelegi, că este nevoie să se înceapă să se lucreze serios, pentru că cel care lucrează iese din pericol.

Acesta nu este pentru ca să se formeze noi teorii şi discuţii, ci pentru ca să se experimenteze adevărata învăţătură pe care o dau în această carte, căci nu vom mai avea la cine să cerem ajutor.

Nu sunt o persoană ce încearcă să înfricoşeze lumea, sunt o persoană umană care încearcă să prevină ceea ce o să vină şi ceea ce o să se întâmple.

Ceea ce vă spun este foarte serios şi cel ce are frică de Dumnezeu începe să lucreze împotriva propriilor defecte, pentru că acestea sunt cele care ne îndepărtează de Tatăl.

Despre partea ascunsă mă pot întinde mai mult, dar nu vreau să fur din timpul vostru, ci doar să lupt pentru ca fiecare dintre voi să realizeze această muncă pe care v-o transmit eu, pentru că acesta este drumul ce trebuie urmat şi nu vreau ca nimeni să se piardă.

Ceea ce spun în această carte este o profeţie în foarte scurt timp, pentru că eu ştiu că sfârşitul lumii este adevărat, îl cunosc. Nu vreau să înfric lumea, doar să o previn, pentru că sufăr pentru această Umanitate, pentru că faptele nu se lasă aşteptate şi nu este timp de pierdut cu iluzii.